

32.kapittel – Skilt fra Gud (Jesaja kap.58;1 – 60;22)

Jesaja ble sendt for å *"forkynne for [Guds] folk dets overtredelse og for Jakobs hus dets synder!"* (kap.58;1). De hadde gudfryktighets skinn med de fornektet dens kraft. *"Meg spør de dag for dag, de krever å få vite mine veier ... De vil at Gud skal komme nær til dem."* (v.2). De så ut til å være *"et folk som har gjort rettferdighet og ikke forlatt sin Guds lov ..."* (v.2), men den egentlig sannhet var helt annerledes.

"Er dette den faste jeg finner behag i"

De fastet (v.3) men dette førte bare til strid og splittelse (v.4). De bøide sitt hode og red sin seng i sekk og aske forat menneskene skulle se at de fastet. Men en slik faste var et menneskeverk. Den eneste faste påbudt under Moselov var på Soningsdagen når nasjonen samlet seg for å bli rensset fra synden. Fasten som Gud forlangte var at de *"løser ugudelighets lenker, sprenger åkets bånd, slipper undertrykte fri og bryter hvert et åk?"* Det å *"bryter ditt brød til den som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus – når du ser en naken, at du da kler ham .."* (v.6-7).

For oss idag er budskapet det samme, nemlig at troen uten gjerninger er død. Rettferdighetens verk er fred – fred med Gud. Hvis Israel hadde forsøkt å følge Guds lov ville resultatet ha vært et annet: *"Da skal du påkalle Herren, og han skal svare. Da skal du rope, og han skal si: Se, her er jeg! ... Herren skal lede deg hele tiden."* (9-11).

Sabbaten var et tegn på at de var Guds folk. De måtte hvile fra sine gjerninger og samle seg for å tilbe Gud og for å tenke på hans veier. For mange av dem var dette et åk. De var glade når sabbaten var slutt så de kunne fortsette med å selge og kjøpe: *"Når du holder din fot tilbake på sabbaten, så du ikke driver ditt yrke på min hellige dag, og du kaller sabbaten en lyst, kaller Herrens hellige dag ærverdig, og du ærer den, så du ikke går dine egne veier, ikke gjør din gjerning eller fører tomt snakk –da skal du glede deg i Herren ..."* (v.13-14).

"Herrens hånd er ikke for kort"

I denne sammenheng kan vi spørre oss selv om vi er glade for en anledning til å trekke oss tilbake fra det hverdagslige for å tilbe Gud og for å tenke på hans veier. *"Se, Herrens hånd er ikke for kort til å frelse, og hans øre er ikke tunghørt så han ikke kan høre."* (kap.59;1), men *"deres misgjerninger skiller mellom dere og deres Gud, og deres synder har skjult hans åsyn for dere, så han ikke hører."* (v.2). Jesaja la da fram en liste over deres synder som alle sammen tilsidesatte Moseloven. De blir tydelig oppsummert i vers 8: *"Fredens vei kjenner de ikke."* Resultatet var en selvfølge. De høstet som de sådde. De sådde i kjødet og høstet "mørke" (v.9). Rett og rettferdighet uteble og de famlet *"som de blinde etter en vegg"* og snublet *"ved høylys dag som om det var i skumringen."* (v.10). Inn i dette mørke ville Gud sende lyset: *"Han så at ingen trådte fram, og han undret seg over at ingen førte hans sak. Da hjalp hans arm ham, og hans rettferdighet støttet ham."* (v.16).

"Det skal komme en gjenløser for Sion"

Jesus kom for å gjøre loven stor og herlig, og som motbildet av ypperstepresten Aron klædde han seg i rettferdighetens linklær og frelsens hjelm. Idet han var nidkjær for

guddommelige ting er han også blitt menneskenes dommer (kap.59;17). Den tid nærmer seg når han vil komme tilbake for å gjengjelde mennesker ifølge deres gjerninger (v.18): *"Alt dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg."* (Matt.25;40). *"Det skal komme en gjenløser for Sion"* (Jes.59;20), på en tid når nasjonene er fremmede for Guds veier (kap.60;2).

Kunnskap om Herrens herlighet vil gå ut fra Jerusalem (kap.60;1) og nasjonene vil gå der for å lære Guds veier (v.3). Jerusalem vil stå fram som den store Konges stad. (v.14): *"For det folk og det rike som ikke vil tjene deg, skal gå til grunne, og folkeslag skal bli lagt øde."* (v.12). Rettferdighetens verk er fred: *"Det skal ikke mer høres om vold i ditt land, ikke om hærfang og ødeleggelse innenfor dine grenser. Du skal kalle frelsen dine murer og lovsangen dine porter."* (v.18).

"Et evig lys for deg "

Guds rike vi bli et evig rike som ikke skal ødelegges: *"Din sol skal ikke mer gå ned [åndelig lys], og din måne skal ikke miste sitt skinn. For Herren skal være et evig lys for deg, og dine sørgedager skal være til ende."* Løftet er sikkert. *"Jeg, Herren, jeg vil la det skje hastig i sin tid."* (v.22).